

наша да се обяснят неясно и дворот при това и
към победените. Но елизиастия между Латински
и Византийски е една една религиозна
вражда, която правеше управата им един сред
други дълбока и горлива. Като като и да станаха
равнодушни към злоупотребенията и притис-
ненията, Византий немогала да извършат ре-
лигиозното угнетение, на което тя стоа пред-
метът от сирака на Латинското джелехство,
та и на самият Латински. Тя не могла и не-
даха се спасение, но самия немогала много да на-
правят, които имаша на кого да се надвоят
отъ шопит. Усаяк Ахмет и сина му Алексей
смагала смъртта на почитания им Мур-
суфа. Самия Бегебовекъ Мурсуфовъ неприя у-
правна смъртъ, който Биде извършил отъ Меодо-
свева смъртъ, които и до днес ах вамира на
Сарай-Бурау. Меодоръ Аскаръ едва мислеше да
семеа итешит прѣтъ на своите царство въ
Мана имия. Едуо и съ Михаилъ Калмекъ въ
Емиръ. Въ отчаянието си Византий забравил
старата си управа противъ Византий и а
извършила въ обявенията си иваа, към която

